

РЕШЕНИЕ

№ 6225

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 21.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3647** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалбата на Министъра на вътрешните работи против решение № ППН-01-350/2021 г. от 17.03.2022 г. на Комисията за защита на личните данни, с която на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД е обявена за основателна депозираната от Я. Л. Н. жалба № ППН-01-350/23.04.2021 г. с предмет: незаконосъобразно събиране на лични данни в контекста на извършена полицейска регистрация на 09.02.2021 г. и на основание чл. 80, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД на министъра на вътрешните работи е разпоредено да съобрази операциите по обработване на лични данни с глава 8 от ЗЗЛД (т. 2) и да проведе обучение на служителите, осъществяващи дейност по извършване на полицейска регистрация, по правилата за защита на личните данни. Изложени са доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона – отменителни основание по чл. 146, т. 3-т. 5 от АПК. Сочи се, че искането за снемане на полицейска регистрация и искането за изтриване на лични данни, съставляват две отделни права, които имат различно съдържание (независимо от това, че за целите на полицейската регистрация се обработват и лични данни), същите са предмет на регламентация на отделни закони, съответно същите се упражняват по ред и начин указан в съответния закон, като в конкретния случай се касае за искане от

регистрирано лице за заличаване на негова полицейска регистрация по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР, а не искане за изтриване на лични данни по чл. 56, ал. 2 от ЗЗЛД. ЗМВР се явява специален по отношение на ЗЗЛД, поради което в конкретния случай са приложими нормите на ЗМВР. Изтъква се и противоречие в мотивите на оспореното решение, като от една страна Комисията посочва, че законосъобразността на процедурата по извършване на полицейска регистрация стои извън предмета на спора, а от друга, че личните данни на Н. са обработени незаконосъобразно и в нарушение на чл. 68 от ЗМВР. Предвид факта, че личните данни на Н. са обработени във връзка с полицейска регистрация, то тяхното законосъобразно обработване е извън компетентността на КЗЛД. Изтъква се, че КЗЛД се е произнесла по една процесуално недопустима жалба, тъй като от една страна повдигнатият с нея спор не е в приложното поле на чл. 38 от ЗЗЛД, а от друга страна към момента на сезиране на Комисията вече е налице заповед за снемане на полицейската регистрация, издадена от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ на 16.03.2021 г. Оспорва се твърдението, че по преписката не са представени доказателства, че личните данни са изтрети от информационната система на МВР. Изтъква се наличието на становище рег. № 812100-189/07.01.2022 г. с приложени доказателства за снемане на полицейската регистрация с рег. № 200052 от 09.02.2021 г. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Ответникът - Комисията за защита на личните данни в депозирано по делото писмено становище обосновава доводи за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Я. Л. Н. не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна Районна прокуратура-Д. не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано по жалба рег. № ППН-01-350/23.04.2021 г., подадена от Я. Л. Н. за нарушаване на ЗЗЛД. Конкретното нарушение е описано в жалбата по следния начин: на 09.02.2021 г. в ОД РУ-Д. му е извършена полицейска (криминална) регистрация по досъдебно производство №99/2019 г. по описа на ОД на МВР Д., пр.пр. № 607 от 2019 г. по описа на Районна прокуратура-Д.. При полицейската регистрация са събрани чувствителни лични данни, в това число имена, единен граждански номер, изготвени са снимки в три пози, снети са дактилоскопни (пръстови) отпечатъци, иззети са проби от устната кухина чрез стерилен комплект за изготвяне на Д. профил (изземване на генетичен материал), като по отношение на данните за генетичния профил е посочено, че се обработват за първи път. Личните данни са обективирани в материални носители, съхранявани в ОД на МВР-Д., включително в карта за полицейска регистрация, снимки ДФ 09-32483-09/03-38556, като същите са изпратени за обработка на СДВР и НИКК-МВР и са въведени в автоматизираната информационна система на полицията. В жалбата е посочено, че със заповед № 3286з-897/16.03.2021 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“, на основание чл. 68, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, полицейската регистрация е снета (заличена) от всички информационни фондове на МВР. Заповедта е влязла в сила.

Със съобщение № ППН-01-305(2021)#6 от 18.06.2021 г. министърът на вътрешните работи е уведомен за образуваното административно производство, като му е

предоставена възможност да изрази становище и да представи доказателства. Същият е възползвал от така предоставената му възможност, като е изразил писмено становище № ППН-01-305#10 от 08.07.2021 г., в което са изложени доводи за недопустимост, алтернативно за неоснователност на жалбата. Твърдението за недопустимост на жалбата се основава на различната правна регламентация на института на полицейската регистрация (чл. 68 от ЗМВР и Наредбата за извършване и снемане на полицейска регистрация) и обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления (глава 8 от ЗЗЛД), поради което и повдигнатият спор отнасящ се до заличаване на полицейска регистрация е извън приложното поле на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. На следващо място, недопустимостта на сезиращата КЗЛД жалба се обосновава и с липсата на правен интерес, доколкото, видно от приложената заповед № 328бз-897 от 16.03.2021 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“, полицейската регистрация от 09.02.2021 г. вече е заличена. По отношение на неоснователността на жалбата са обосновани съображения за недоказаност на твърдението за допуснато нарушение при обработване на личните данни. Изтъкнато е, че обработването в случая е допустимо съгласно чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 и по точно б. „в“ - обработването е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и б. „д“ - обработването е необходимо за изпълнение на задача от обществен интерес и при упражняване на официални правомощия, които са предоставени на администратора. Комисията се е произнесла с нарочно решение, обективизирано в протокол № 45 от заседание, проведено на 03.11.2021 г. за допустимост на жалбата, конституирала е страните и е определила дата за разглеждане на жалбата по същество.

На проведеното на 12.01.2022 г. заседание на Комисията жалбата на Я. Л. Н. е разгледана по същество. На заседанието са присъствали председателя и трима от членовете на КЗЛД, които са гласували „за“ решението. Решението е обективизирано в протокол № 1, т. I от дневния ред, т. 1. Същото е мотивирано с това, че обработването на обикновена категория личните данни на Я. Л. Н. на 09.02.2021 г. е извършено в нарушение на чл. 68, ал. 1 от ЗМВР, която не дава право на полицейските органи да извършват повторна полицейска регистрация за едно и също престъпление. По отношение на обработването на специална категория лични данни изрично е отбелязана липсата на законово основание на чл. 51 от ЗЗЛД, което от своя страна представлява нарушение на чл. 45, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ЗЗЛД - принципа на законосъобразността.

Въз основа на така проведеното административно производство, Комисията за защита на личните данни е издала решение № ППН-01-350/2021 от 17.03.2022 г., с което на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД е обявила жалбата на Я. Л. Н. за основателната за нарушение на чл. 45, ал. 1, т. 1, предл. първо от ЗЗЛД и на основание 80, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД на министъра на вътрешните работи е разпоредено да съобрази операциите по обработване на лични данни с глава 8 от ЗЗЛД (т.2) и да проведе обучение на служителите, осъществяващи дейност по извършване на полицейска регистрация, по правилата за защита на личните данни.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:
Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган - Комисията за защита на личните данни, в съответствие с предоставените ѝ правомощия по чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, съгласно която разпоредба, при подадена до КЗЛД жалба от субектът на данни, който счита, че са нарушени правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД, Комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, § 2, букви "а" - "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета. Т.е., доколкото Комисията е сезирана от лице, считащо, че са нарушени правата му по ЗЗЛД, като е осъществено неправомерно обработване на негови лични данни, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване на административния съд. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете, който съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 1 от Правилника е председател и 4-ма членове при проведено открито заседание. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 12.01.2022 г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали председателя и трима членове на Комисията. Решението е прието с мнозинство всички присъствали. Предвид това, настоящият съдебен състав намира, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Неоснователно е възражението на оспорващия, че КЗЛД се е произнесла по недопустима жалба, тъй като повдигнатия пред нея спор не попада в приложното поле на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

По делото не е спорно, че обработването на личните данни на Я. Л. Н. на 09.02.2021 г. е извършено по повод полицейска (криминална) регистрация в 01 РУ-Д. по досъдебно производство № 99/ 2019 г. по описа на ОД на МВР-Д., пр.пр. №607/2019 г. по описа на Районна прокуратура-Д.. При полицейската регистрация са събрани чувствителни лични данни, в това число имена, единен граждански номер, изготвени са снимки в три пози, снети са дактилоскопни (пръстови) отпечатъци, иззети са проби за изготвяне на Д. профил.

Извършването и снемането на полицейска регистрация е регламентирано в чл. 68 от ЗМВР и Наредбата за извършване и снемане на полицейска регистрация приета с ПМС № 336/ 24.10.2014 г. (в сила от 17.11.2014 г.) По силата на чл. 68, ал. 1 от ЗМВР полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. В ал. 2 на същата разпоредба изрично е посочено, че полицейската регистрация е вид обработване на лични данни за лицата, която се извършва при условията на ЗМВР. В този смисъл е и чл. 2, ал. 1 от Наредбата, където е посочено че полицейската регистрация е дейност по обработване на лични данни на лицата по чл. 3 - които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Същата се осъществява при условията на ЗМВР с цел защита на националната

сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

По делото не е спорно, че Я. Н. е подал искане вх. № 489700-628 от 11.02.2021 г. по описа на МВР за заличаване на личните му данни. Не спорно и, че със заповед номер №3286з-897/16.03.2021 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ е разпоредено снемане на полицейска регистрация № 2100052/09.02.2021 г.

С издаването на тази заповед е приключило и производството по ЗМВР и Наредбата за снемане на полицейската регистрация. Инициращата административното производство жалба е депозирана след издаването на тази заповед и в нея са наведени доводи за незаконосъобразно обработване на личните данни на Я. Н. в контекста на полицейска регистрация, а не е обективизирано искане за снемане на полицейска регистрация по смисъла на чл. 68 от ЗМВР.

Съгласно чл. 64 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнение на наказанията и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета влиза в сила в деня след публикуването ѝ в Официалния вестник на Европейския съюз.

Съгласно чл. 41 от Директивата, всяка държава-членка предвижда, че един или повече независими публични органи отговарят за наблюдението на прилагането на настоящата директива, с цел да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и да се улесни свободното движение на лични данни във рамките на Съюза („надзорен орган“).

С изменение и допълнение на ЗЗЛД, в сила от 02.03.2019 г. е създадена нова глава 8, озаглавена „Правила за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване“. В тази глава са транспонирани именно правилата на Директива (ЕС) 2016/680.

Съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" – "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5, които касаят нарушенията на разпоредбите на закона, в които са транспонирани именно разпоредби на директива (ЕС) 2016/680, и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент 2016/679, както и по глава девета.

Изложените в сезиращата Комисията жалба фактически твърдения за неправомерно обработване на лични данни по повод извършена повторна полицейска регистрация обосновават извод за приложимост на нормите на глава 8 от ЗЗЛД, а от там и компетентността на КЗЛД да разреши повдигнатия спор.

Неоснователни са и доводите за незаконосъобразност на оспореното решение, тъй като Комисията се е произнесла по жалба, депозирана от лице, което не разполага с правен интерес, доколкото към момента на депозиране на жалбата е налице снемане на извършената повторна полицейска регистрация. Снемането на полицейската регистрация не санира извършените действия по обработване на лични данни при нейното извършване, нито автоматично анулира евентуално извършените нарушения. В тази връзка следва да се приеме, че независимо от издадената заповед номер

№3286з-897/16.03.2021 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ за снемане на полицейската регистрация, към момента на депозиране на жалбата Я. Н. е разполагал с правен интерес да се установи дали при обработването на личните му данни е допуснато нарушение на закона.

Административният акт е издаден в изискуемата писмена форма и е обективиран като решение, съгласно изискването на закона. Решението съдържа всички изискуеми реквизити, предвидени в чл. 59, ал. 2 от АПК, включително фактическите и правни основания за негово издаване.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците. На страните са връчвани своевременно преписи от депозираните в производството книжа и доказателства, като им е осигурена възможност да изразят становища по тях. Налице е изрично произнасяне на Комисията по допустимостта на жалбата. На проведеното открито заседание Комисията е обсъдила събраните по преписката доказателства, вкл. становищата на конституираните в производството страни, поради което и не е допуснала нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК.

Решението на КЗЛД е постановено и при правилно прилагане на материалния закон.

Установените в хода на административното производство факти не се оспорват. В тази връзка следва да се приеме за безспорно установено, че на 28.07.2020 г. Я. Л. Н. е привлечен като обвиняем по досъдебно производство № 99/ 2019 г. по описа на ОД на МВР-Д., пр.пр. №607/2019 г. по описа на Районна прокуратура-Д. и на същата дата му е извършена полицейска регистрация за престъпление по чл. 309, ал 1, във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК на 22.05.2020 г. На 09.02.2021 г. по същото досъдебно производство е извършено ново привлечение на Я. Л. Н. като обвиняем и на същата дата му е извършена полицейска регистрация за престъпление по чл. 309, ал 1, във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК на 22.05.2020 г. При втората полицейска регистрация са събрани личните му данни в обхват: имена, единен граждански номер, изготвени са снимки в три пози, снети са дактилоскопни (пръстови) отпечатащи, иззети са проби за изготвяне на Д. профил. Извършената на 09.02.2021 г. полицейска регистрация е снета със заповед номер №3286з-897/16.03.2021 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“.

Съгласно чл. 68, ал. 2 ЗМВР, полицейската регистрация е вид обработване на лични данни за лицата, която се извършва при условията на ЗМВР. В тази връзка не съществува спор, че събраните данни при извършената на 09.02.2021 г. полицейска регистрация на Я. Н. съставляват лични данни, а събирането им е форма на обработване,

съобразно легалните определения на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД във връзка с чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 и §1, т. 4 от ДР на ЗЗЛД във връзка с чл. 4, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Разпоредбата на чл. 29 от ЗМВР определя министъра на вътрешните работи като администратор на лични данни.

В чл. 45, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД е установен принцип за законосъобразно обработване на лични данни за целите по чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД, които са предотвратяване, разследване, разкриване или наказателно преследване на престъпления или изпълнение на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване. "Обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за упражняване на правомощия от компетентен орган за целите по чл. 42, ал. 1 и е предвидено в правото на Европейския съюз или в нормативен акт, в който са определени целите на обработването и категориите лични данни, които се обработват.

В чл. 51 от ЗЗЛД са установени правила и критерии за обработване на лични данни, разкриващо расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения, членство в професионални съюзи, обработването на генетични данни, биометрични данни с цел уникално идентифициране на физическото лице, данни, свързани със здравословното състояние или сексуалния живот и сексуалната ориентация на лицето. Такова обработване е разрешено, когато това е абсолютно необходимо, съществуват подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данни и е предвидено в правото на Европейския съюз или в законодателството на Република България. Когато обработването не е предвидено в правото на Европейския съюз или в националното законодателство, данните могат да се обработват, когато това е абсолютно необходимо, съществуват подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данни и обработването е за защита на жизненоважни интереси на субекта на данните или на друго физическо лице (1) и ако обработването се отнася за данни, които очевидно са направени обществено достояние от субекта на данните (2)

Действително, обработването на личните данни в контекста на извършена полицейска регистрация на лице, привлечено като обвиняем за извършено умишлено престъпление, принципно е законосъобразно, доколкото същото е предвидено изрично в чл. 68, ал. 1 от ЗМВР и чл. 3 от Наредбата за извършване и снемане на полицейска регистрация. Съгласно чл. 11, ал. 1 от Наредбата, полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, привлечени като обвиняеми за извършване на умишлено престъпление от общ характер. Следователно, критерии за извършване на

полицейска регистрация е привличането на лицето като обвиняем за умишлено престъпление от общ характер. Полицейска регистрация се извършва за всяко привличане на лице като обвиняем за извършено умишлено престъпление от общ характер независимо от предишна такава, като се попълва нова карта за полицейска регистрация и се извършва ново фотографиране (чл. 13, ал. 1 от Наредбата). Съдържанието на картата за полицейска регистрация, подробно описано в чл. 8 от Наредбата и по-точно изискването за посочване данни за умишленото престъпление от общ характер (т. 3) и данни за образуваното наказателно производство – номер на наказателното производство, дата на образуване и структура, в която се провежда разследването (т. 4) обосновават извода, че извършването на повторна полицейска регистрация по едно и също досъдебно производство и за едно и също престъпление е недопустима. В този смисъл повторно извършената на 09.02.2021 г. повторна полицейска регистрация на Я. Н. се явява обработване на лични данни извършено в нарушение на принципа за законосъобразност, установен в чл. 45, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД в каквато насока са и изводите на административния орган в оспореното решение. Липсата на законова регламентация на повторно извършване на полицейска регистрация, респ. липсата на доказателства за наличието на предвидените в чл. 51, ал. 2 от КЗЛД за тяхното обработване обосновават извод за допуснато нарушение при обработването на генетичните и биометрични данни на Я. Н. на 09.02.2021 г. Обстоятелството, че при извършване на първата полицейска регистрация на 28.07.2020 г. не са събрани генетични данни за привлечения като обвиняем не може да обоснове наличието на хипотезата на чл. 51 от ЗЗЛД.

Изложеното обосновава извод за правилно прилагане на материалния закон в хода на административното производство. Законосъобразно административният орган е приел, че в случая обработването на лични данни в контекста на извършената на 09.02.2021 г. повторна полицейска регистрация на Я. Н. по досъдебно производство № 99/ 2019 г. по описа на ОД на МВР-Д., пр.пр. №607/2019 г. по описа на Районна прокуратура-Д. е в нарушение на принципа за законосъобразност по чл. 45, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД и разписаните в чл. 51 от ЗЗЛД правила за обработване на специална категория лични данни.

С оглед на изложеното, законосъобразно и мотивирано е упражненото от страна на Комисията корективно правомощие по чл. 80, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД да разпорежи на администратора да съобрази операциите по обработване на данни с разпоредбите на глава 8 от ЗЗЛД и да проведе обучение на служителите по правила за защита на личните данни в контекста на

дейността по събиране на лични данни за целите на извършване на полицейска регистрация.

Въз основа на изложеното настоящият състав счита, че оспореното решение на Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, постановено при правилното приложение на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, което налага отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение ще следва да се присъди на юридическото лице, в състава на което е органа издал оспорения административен акт на основание чл. 143, ал. 4 от АПК. Относим към чл. 37 от Закона за правната помощ неговият размер следва да бъде определен на 100 лв.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министъра на вътрешните работи против решение № ППН-01-350/2021 г. от 17.03.2022 г. на Комисията за защита на личните данни

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на Комисията за защита на личните данни разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: